

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urtos/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8024200146
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8024200146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbělského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča v trestnej veci odsúdeného P. B., v konaní o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 5. februára 2025 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Ntc/7/2024, z 28. novembra 2024

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Ntc/7/2024, z 28. novembra 2024.

Podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku m e n í spôsob výkonu trestu odňatia slobody uložený odsúdenému P. B., narodenému XX. F. XXXX v A., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Ntc/4/2016, z 15. júna 2016 tak, že ho p r e r a d' u j e z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 1Ntc/7/2024, z 28. novembra 2024 rozhodol tak, že podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného P. B. o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Čo sa týka formálnych podmienok dospel krajský súd k záveru, že vzhľadom na posledné rozhodnutie krajského súdu, kedy zamietol žiadosť odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu z 2. novembra 2023 uplynula doba, ktorá je uvedená v § 9 ods. 6 zákona č. 475/2005 Z. z., a to, že podmienka uvedená v § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z.. Krajský súd však okrem splnenia formálnej podmienky musel skúmať aj splnenie materiálnej podmienky na rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Materiálnou podmienkou pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia, teda v prípade odsúdeného z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je splnenie programu zaobchádzania.

Ako to vyplýva z § 64 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, hodnotenie odsúdeného má pre účely konaní vymenovaných v § 65 ods. 1 citovanej vyhlášky odporúčací charakter, teda súd ním nie je bezpodmienečne viazaný. Odporúčací charakter hodnotenia odsúdeného potom v praxi znamená, že konajúci súd by v tej ktorej veci mohol návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť, napr. aj v prípade ak by odsúdený neplnil program zaobchádzania v celom jeho rozsahu napr. len preto, že v príslušnom ústave nie je dostatok príležitostí na pracovné zaradenie odsúdeného.

Aj keď zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok poukázal na správu, ktorá bola oboznámená na verejnom zasadnutí z 9. októbra 2024 a v ktorej riaditeľ ústavu odporučil zmeniť odsúdenému spôsob výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia s poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť, potom krajský súd dospel k záveru, že odsúdený svojim správaním nepresvedčil o tom, že jeho náprava bude zabezpečená aj v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného vyplýva, že odsúdený opakovane po zmiernení podmienok výkonu trestu odňatia slobody 'zaváhal' a došlo k zhoršeniu jeho správania v dôsledku čoho možno oprávnene pochybovať o tom, či došlo k reálnej premene jeho správania sa a teda k jeho prevýchove aj prostredníctvom stanoveného programu zaobchádzania, alebo ide len o účelové správanie sa s cieľom dosiahnuť čo najskoršie preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, prípadne následne požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom nie je možné konštatovať, že odsúdený splnil podmienky na to, aby mohol byť preradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a na názore krajského súdu nič nemení ani tá skutočnosť, keď odsúdený uviedol, že chce sa vzdelávať a chce vykonávať ďalšiu činnosť, pričom však taktiež uviedol, že robí to, čo mu prikážu. Teda je zrejmé, že odsúdený okrem príkazov príslušníkov ZVJS žiadnym svojim správaním ani konaním nerobí tzv. prácu navyiac, alebo nevykonáva nič čo mu nie je nariadené. Samotná argumentácia odsúdeného k tomu, že chce, aby vykonal trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo sa chce pripraviť na slobodu nie je tým argumentom, ktorý by odôvodňovalo rozhodnutie v prospech odsúdeného. Je potrebné poukázať, že do skončenia výkonu trestu odňatia slobody zostáva doba takmer 4 rokov.

Aj toto v štádiu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného konštatuje krajský súd, že nie je možné predpokladať, že v prípade preradenia odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude zabezpečená náprava odsúdeného, pričom v neposlednom rade je potrebné poukázať aj na závažnosť konania pre ktoré je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody.“

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú následne takto písomne odôvodnil:

„Váženy súd, nakoľko sa neakceptujú doporučenia podložené riaditeľom ústavu, pedagógom a pracovným, mám za to, že súd je voči mojej osobe zaujatý. Pričom v poslednom období spĺňam prevýchovný účel a som na požadovanej úrovni. Popri tom sa porušujú moje práva na spravodlivé súdne konanie. Na základe toho sa proti tomuto uzneseniu odvolávam, chcem byť prítomný na súdnom pojednávaní a zároveň aby bolo použité aj zvukové nahrávanie.“

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal, v zmysle § 192 Trestného poriadku, správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného P. B. je dôvodná.

Z pripojeného spisu vyplýva, že Krajský súd v Prešove rozhodol rozsudkom, sp. zn. 2Ntc/4/2016, z 15. júna 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júla 2016, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov o uznaní a výkone rozsudku Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 10T/12/2011, zo 16. novembra 2011, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/15/2012, z 29. februára 2012, ktorým bol

odsúdený uznaný za vinného zo spáchania pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 21 ods. 1 k § 140 ods. 2, ods. 3 písm. i), písm. j) Trestného zákonníka Českej republiky na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku, za spáchanie ktorého mu bol podľa § 140 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnášť) rokov nepodmienečne a zároveň odsúdeného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Z uznesenia Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1Nt/42/2019, z 2. októbra 2019 vyplynulo, že odsúdený bol 2. októbra 2019 preradený na ďalší výkon trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo spisu ďalej vyplýva, že odsúdený si opakovanie podával žiadosti o preradenie do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 9Ntc/2/2022, z 9. novembra 2022, podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku zamietol žiadosť odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, pričom predmetné uznesenie v zmysle § 176 ods. 3 Trestného poriadku neobsahuje odôvodnenie. Následne podal odsúdený ďalšiu žiadosť, ktorá bola uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Ntc/5/2023, z 2. novembra 2023 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Urtost/9/2023, z 19. decembra 2023 zamietnutá (č. 1. 91 - 100 spisu).

Naposledy podal odsúdený žiadosť o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody 11. septembra 2024, ktorou opäť žiadal, aby bol preradený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože spĺňa podmienky na to, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní:

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov ďalší návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením do nižšieho stupňa stráženia môže odsúdený podať až po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým jeho predchádzajúcu žiadosť zamietol.

Podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane

podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia je plnenie programu zaobchádzania a zároveň výkon príslušnej časti uloženého trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody na návrh odsúdeného jeho preradením do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia teda súd musí skúmať splnenie dvoch podmienok, a to formálnej podmienky a zároveň materiálnej podmienky, pričom najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na citované ustanovenie § 9 ods. 6 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého plynúcu podmienku musí súd taktiež skúmať, pretože ide o súčasť už spomínanej formálnej podmienky.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku, jej splnenie nebolo sporným, keďže odsúdený bol na ďalší výkon trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia preradený 2. októbra 2019, preto prihladajúc na predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody 21. februára 2028 odsúdený spĺňa formálnu podmienku uvedenú v § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (t. j. výkon tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia). Odsúdený tiež spĺňa podmienku uvedenú v § 9 ods. 6 naposledy citovaného zákona, pretože od uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým menovaný súd zamietol predchádzajúcu sťažnosť odsúdeného, uplynulo viac ako šesť mesiacov (pozn. od 19. decembra 2023).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia, teda v tomto prípade odsúdeného z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je potrebné skúmať plnenie programu zaobchádzania.

Podľa § 15 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov program zaobchádzania je súhrn aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primerané správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v tomto zákone a v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch.

Podľa § 15 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov program zaobchádzania ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného podľa jeho osobnostných vlastností, odborných vedomostí a stupňa vzdelania v súlade s účelom výkonu trestu.

Podľa § 62 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov ústav spracováva hodnotenie odsúdeného ku konaniu o podmiennečnom prepustení, zmene spôsobu výkonu trestu, premene zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia, určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov, rozhodovaniu v konaní o milosť a o upustení od výkonu zvyšku trestu.

Podľa § 64 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody na preukázanie plnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného podľa osobitného predpisu vypracúva ústav hodnotenie. Hodnotenie vyžiadané súdom k návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného obsahuje okrem osobných údajov aj údaje uvedené v rozsudku súdu a údaje preukazujúce stav plnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, najmä:

- a) hodnotenie správania odsúdeného vo výkone väzby a výkone trestu,
- b) aktivitu odsúdeného a plnenie programu zaobchádzania,
- c) resocializačnú prognózu podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania.

Podľa § 64 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody hodnotenie podľa odseku 1 musí byť objektívne a konkrétne. V závere hodnotenia sa uvedie odporúčanie riaditeľa ústavu, či odsúdený:

- a) preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a či sa odporúča podmienené prepustenie,
- b) čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a či sa odporúča podmienené prepustenie s dohľadom,
- c) čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a či sa neodporúča podmienené prepustenie,
- d) nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a či sa neodporúča podmienené prepustenie.

Podľa § 65 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody pri vypracúvaní hodnotenia odsúdeného na účely rozhodovania v konaní o milosť, o upustenie od výkonu zvyšku trestu, zmene spôsobu výkonu trestu, určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov a premene zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia sa postupuje primerane podľa § 64.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Ako vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, jedným z účelov trestu je vytvorenie podmienok na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život. Súd musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktorých vykonanie poskytne súdu komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok, týkajúcich sa možnosti zmeny spôsobu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, je preto pre súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného. Súd, ktorý o takomto návrhu rozhoduje, nemá vo vzťahu k zisteniu splnenia tejto materiálnej podmienky, ktorá súvisí so správaním odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v podstate iné rozhodujúce dôkazy ako tie, ktoré mu predloží ústav, ktorý má možnosť poznať jeho každodenný život a fungovanie odsúdeného a práve z nich potom pri svojom rozhodnutí vychádza.

Vyššie uvedené znamená, že v prípade, že odsúdený požiada o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, príslušný ústav na výkon trestu odňatia slobody vypracováva hodnotenie odsúdeného. Takéto hodnotenie odsúdeného bolo vypracované aj v prejednávanom prípade, pričom jeho závery jednoznačne potvrdzujú, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, pretože aktuálne ciele programu zaobchádzania plní vo všetkých oblastiach a riaditeľ ústavu odporúča jeho preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z časových súvislostí vyplývajúcich z hodnotenia odsúdeného vypracovaného ústavom 9. októbra 2024 vyplýva, že osobná sloboda odsúdeného bola obmedzená 21. februára 2011 väzbou, ktorá trvala do 29. februára 2012, pričom odsúdený vykonával trest odňatia slobody najskôr v Českej republike a od 7. septembra 2016 v Slovenskej republike v ústave s maximálnym stupňom stráženia. Odsúdený bol 2. októbra 2019 priradený na ďalší výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to predovšetkým na podklade toho, že stanovený program zaobchádzania v maximálnom stupni stráženia plnil. Je pravdou, že odsúdený sa následne k plneniu svojich povinností a rešpektovaniu zákazov začal stavať ľahostajne a dopustil sa šiestich porušení disciplíny. Táto skutočnosť v jeho neprospech ovplyvnila rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Urtost/9/2023, z 19. decembra 2023 o sťažnosti odsúdeného v predchádzajúcom konaní.

Z doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného však vyplýva, že postoj odsúdeného sa od posledného previnenia, ktoré bolo v decembri 2021 výrazne zlepšil a podľa správy ústavu na

výkon trestu odňatia slobody „doteraz nebolo zaznamenané negatívne správanie, ani porušovanie ústavného poriadku. Začal aktívne participovať na plnení cieľov programu zaobchádzania, následkom čoho aktuálne nemá vykázané žiadne disciplinárne tresty. Disciplinárne odmenený bol doposiaľ štyrikrát. Správanie a vystupovanie odsúdeného k personálu je na požadovanej úrovni.“ Pokiaľ teda Krajský súd v Prešove v napadnutom uznesení uviedol, že odsúdený žiadnym svojim správaním ani konaním nerobí tzv. prácu navyš, toto tvrdenie nemožno považovať za správne, najmä s ohľadom na viacero disciplinárnych odmien, ktoré odsúdený dostal.

Okrem toho, vzhľadom na uplynutie pomerne dlhej doby od zistených previnení odsúdeného (tri roky), nemožno pochybovať o tom, že najmä v poslednom roku (2024) došlo k reálnej premene a prevýchove odsúdeného prostredníctvom stanoveného programu zaobchádzania. Z tohto dôvodu najvyšší súd neakceptoval argumentáciu Krajského súdu v Prešove, že ide len o účelové správanie odsúdeného.

Zhrnúc uvedené najvyšší súd uzatvára, že Krajský súd v Prešove rozhodol nesprávne, keď zamietol žiadosť odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd totiž nedostatočne zohľadnil zmeny v správaní odsúdeného, ku ktorým došlo v priebehu posledného roka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal preto za preukázané splnenie aj druhej, a to materiálnej podmienky na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.